

Тыя наши душевны болести сж еднаквы съ 6 болести-тѣ на тѣло-то ни. Зло-то и въ едни-тѣ и и въ другы-тѣ не дохожда изведнажъ, но расте полелегка и малко по малко хваща да ся усѣща. Кога, напр. ядеме нѣчто врѣдително, испърво не усѣщаме и никаквж болж; но слѣдъ нѣколко часове, или даже а другыя день, захваща да ни боли глава-та и сърдце-то. Ако не употрѣбимъ тогава нужны-тѣ срѣдства да си излѣчимъ болж-тж, или ако направимъ глупость да ядемъ пакъ отъ вредително-то ястие; тогава состояніе-то ни ще отхожда отъ часъ на часъ по-на-лоше, доклѣ да стане совсѣмъ неисцѣлно.

Това сжще-то ся случава и ономува чловѣку, който струва нѣкое зло дѣло. И той испърво усѣща малко, или, може, и никакво неудоволствіе въ душж-тж си. Но ако ся той часъ не раскае отъ все сърдце, или ако ся обезуми да направи и вторрый пѣтъ исто-то лоше дѣло; истина е, че той найпоослѣ ще бжде много неблагодаренъ отъ себе си, ни че душевна-та му болестъ мжчно ще ся исцѣли.

Ако, напр. нѣкой отъ васъ, не дай Боже, поозавиди нѣкога на брата си, че е добылъ нѣчто, ксоето той и другы-тѣ нѣматъ; или ако нѣкому отъ е васъ ся случи нѣчто противно, и той ся разгнѣви отъ това, не ще бжде твърдѣ много благодаренъ въ огнаж минутж на зависть-тж, или на гнѣва му. Но ако той-